

האם זכאי הנישום להוכיח כי הוצאות הרכב שהוציא בפועל עולות על השיעור הקבוע בתקנות?

אוגוסט 2013
חוזר מקצועי מספר 74/13

בית המשפט המחוזי פסק¹, כי הוצאות מעורבות אינן ניתנות לניכוי מעבר לשיעור הניכוי המותר בתקנות - גם באם שיעור ההוצאה בייצור הכנסה בפועל, גבוה מהשיעור המותר על פי התקנות.

מר אפרת עבד כמורה דרך עצמאי והשתמש ברכבו הן לצורך עבודתו והן באופן פרטי. הוצאות הרכב היו אפוא "הוצאות מעורבות".

תקנות מס הכנסה² מאפשרות לנכות 45% מסך הוצאות החזקת הרכב, או את סכום הוצאות החזקת רכב בניכוי שווי השימוש ברכב כפי שנקבע בתקנות³, הגבוה מביניהם.

לדעת מר אפרת מדובר בחזקה הניתנת לסתירה, בכך שהנישום יכול להוכיח, שההוצאות שהוציא בפועל לצורכי עבודתו עלו על הסכום המותר בניכוי. לפיכך, ביקש, כי ההוצאות יוכרו בסכום שהוציא בפועל במסגרת עבודתו (שהיה גבוה מהסכום המותר בניכוי).

פקיד השומה סרב, בטענה כי אין לעבור את שיעור הניכוי הקבוע בתקנות.

בית המשפט פסק, כי אין לנכות הוצאות עסקיות מעבר לשיעור הניכוי הקבוע בתקנות, גם אם הוצאו בפועל.

בהתאם לפסק דין "קימה", תכלית תקנות הרכב היא לקבוע חזקה חלוטה (דהיינו, שאינה ניתנת לסתירה) לגבי החלק הפרטי בהוצאות הרכב, כדי להתיר את ניכוי החלק העסקי בלבד.

גישה זו של יצירת "חזקות חלוטות" בתחום דיני המס נועדה למנוע התדיינות נרחבות בכל מקרה ומקרה ולהביא ליציבות, לוודאות ולפשטות, נתקבלה גם בפסיקות קודמות (כגון פסק דין פוליטי). אכן קיימת בכך חריגה מעיקרון גביית "מס אמת", אולם, המחוקק ומחוקק המשנה בעקבותיו, לפי הסמכויות שניתנו לו בפקודה, רשאים לחרוג מהעיקרון הכללי ולקבוע כללים שונים, בין היתר בשאלת ניכוי הוצאות.

דבר שאלות נוספות ניתן לפנות לר"ח יוסי שלם, בטלפון: 03-6382845
yosys@mbtcpa.co.il

¹ ע"מ 26060-01-13 אפרת נ. פקיד שומה ירושלים.

² תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב), תשנ"ה-1995.

³ תקנות מס הכנסה (שווי השימוש ברכב), תשמ"ז-1987.